

vigt underkastes nogen anden større Forbedring, end som netop den Færdsel, der er paa Veiene, udbrøber. Der er her imidlertid en Uoverensstemmelse imellem mig og Udvalgets Fleertal, idet dette mener, at det kan være tilstrækkeligt at affatte en Fortegnelse over Veiene, og lade den affatte ved Sogneforstanderskabet. Fleertallet er ogsaa af den Mening, at det ikke er nødvendigt at have offentlige Tilsynsautoriteter med disse Veie, og at man godt kan bruge de communale Autoriteter alene. Disse Henseender kan jeg ikke tiltræde Fleertallets Mening. Jeg antager, at for Dieblibket, — hvis det er Tilfældet, at der er Ingen, der bryder sig om disse Veie, hvor vi dog have baade et Sogneforstanderskab, som i Henhold til Landcommunalloven er forpligtet til, eller ialtsald berettiget til at varetage Sognets Interesser, — vil man ikke kunne hjælpe sig med disse communale Autoriteter alene. Og hvorfor? Forbi de communale Autoriteters Interesser, idet de staae som Repræsentanter for Beboerne, ikke salde sammen med det Offentliges Interesser. Beboernes Interesse er som oftest denne, idetmindste efter de Erfaringer jeg har kunnet indhente, at man skal gjøre saa lidt ved Veiene som muligt, medens det Offentliges Interesse derimod er, at de skulle holdes i en vis passende farbar Stand, og jeg troer, at hvis man virkelig vil herigjennem forskaffe disse Veie en bedre Behandling og en bedre Vedligeholdelse end den, der hidtil har fundet Sted, kan det ikke hjælpe at overlade det til de communale Autoriteter og borttage det Offentliges Tilsyn. Jeg er vis paa, at hvis man gjør det, vil det være det samme som at sige, at der Intet skal gjøres ved disse Veie — idetmindste paa mange Steder. Der kan nok være de Steder, hvor Sogneforstanderskaberne have den Indsigel, at Veienes Istandsættelse vil være gavnlig og nyttig for Beboerne, og der vil der blive gjort Noget ved Veiene, men hvor en saadan Oplysning mangler hos Sogneforstanderskaberne, der vil det ikke stee. Udvalgets Fleertal har ogsaa meent, at disse Veie bør være Sogneveie. Jeg troer det vilde være heldigere om man betragtede dem som Communeveie, og jeg skal tillade mig at anføre den Grund, hvorfor jeg

antager det. Man seer ofte i en Commune, at det ene Sogn kan have en meget bethdelig Veiforædling af denne Art, medens det andet Sogn næsten ingen har, og isald disse Veie virkelig ere offentlige, synes det dog mærkeligt og vil i alt Fald være meget urigtigt, at paabyrde det ene Sogn en saa usforholdsmæssig Anpart i det offentlige Velarbejde imod det andet Sogn. Jeg har derfor tænkt mig, at det vilde ligne noget paa Sagen, og at man vilde stille Beboerne noget mere lige, naar man gjorde disse Veie til Communeveie. Af denne Slags Veie er der i Tidernes Løb mange forsvundne, og der gaar stadig en heel Mængde bort; de forsvinde for den offentlige Samfærdsel. Jeg antager nu, at det er meget vigtigt at paasee, at disse Veie ikke aflægges. Jeg kender en Mængde af denne Slags Veie, endog saa Veie fra en By til en anden, som ere udlagte ved Udskiftningen, men som Jordbrugerne have oppløiet, saa at Beboerne nu ere henviste til at gjøre lange Omveie for at komme fra den ene By til den anden. Det anseer jeg for at være høist ueheldigt, og jeg seer ikke, med hvilken Berettigelse de Veie, som ved Udskiftningen ere udlagte til offentlig Brug, skulde kunne aflægges. Jeg troer derfor, det er magtpaaliggende, dersom vi skulle forhandle disse Veie her, at vi da træffe en Bestemmelse om, at der er Noget, som skal vaage over, at disse Arealer, der ere offentlige Veie udlagte i ældre Tid, ikke fremtidig kunne afspærres for offentlig Færdsel, ligesom det ogsaa maatte være vigtigt, at man kunde faae dem, der allerede paa ulovlig Maade ere afspærrede, paany gjenbundne for den offentlige Færdsel. Derfor har jeg foreslaaet, at Amtsraadene ogsaa skulle optage alle Veie af denne Art paa Regulativet, men sætte dem i en særlig Underafdeling; det skal kun være, efter min nye § 5, naar der fra det Offentliges Side er gjort Paastand paa Veiarealerne. Dette forpligter ingenlunde Amtsraadet til at skaffe disse Veie strax aabne for den offentlige Færdsel; maaskee kan Amtsraadet synes, at den offentlige Færdsel er saa ueheldig, at det ikke gjøres fornødent, men at man kan overlade det til den Private at bringe denne Sag ind. Hvis Optagelsen paa Regu-